

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 53939-10-20 אבולפיה נ' ג'ורנו

מספר בקשה: 3

לפני כבוד השופטת נאוה ברורמן

המבקש (התובע): אייל אבולפיה
ע"י ב"כ עוה"ד אבישי בן זקן

נגד

המשיב (הנתבע): יוני ג'ורנו
ע"י ב"כ עוה"ד אופיר שושן

החלטה

מהות הבקשה

בפני בקשת התובע להעברת התיק לטיפולו של מותב אחר, קרי - בקשת פסלות שופט.

רקע ועיקרי טענות הצדדים

1. בבקשה, התובע טוען כי נוצר מצב ייחודי, אשר יש בו כדי להביא לפגיעה בזכויות הצדדים, שהינם עורכי דין, בהליך זה ולפגיעה בלקוחותיהם בהליך אחר.
2. בבקשה מתואר כי עניינינו בתביעה נגד הנתבע, שהינו עו"ד, בשל דברי דיבה שפרסם, לכאורה וכנטען, בגנותו של התובע, גם הוא עו"ד.
3. הצדדים הינם מי שמייצגים, עוד בטרם הוגשה תביעה זו, לקוחות בתביעת דיבה שהגיש לקוח הנתבע כאן נגד לקוח התובע כאן, בתיק שמתנהל בפני מותב זה בת"א 55142-07-20 נעראני נ' גבריאלוב (להלן: "התיק האחר").
4. בשל מהותו של ההליך האחר, והטענות לפיהן מדובר בתביעת השתקה, ברור שמדובר בהליך טעון וכראיה לכך שלל בקשותיו ותגובותיו של הנתבע בכובעו כב"כ התובע שם.
5. התובע טוען כי באופן מקרי ביותר, כך יש להסיק, נותב התיק שבעניינינו למותב זה, חרף העובדה שכאמור הצדדים בתיק דנן, מתנהלים בכובעם כבאי כוח הצדדים בתיק האחר.
6. התובע מפנה ל"החלטה חמורה וקשה", כפי שמגדיר, העוסקת במה שכינה בית המשפט "התכתשות" בין באי כוח הצדדים. זאת למרות שהתובע בכובעו כב"כ הנתבע בתיק האחר, השיב תשובה עניינית לבקשה בלתי עניינית של הנתבע כאן בכובעו כב"כ התובע שם ולראיה בקשתו זו נדחתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 53939-10-20 אבולפיה נ' ג'ורנו

- בנוסף, בית המשפט התרה בצדדים, מבלי לנקוב בצד מסוים, כי "ככל והצדדים לא ישכילו להתנהל כנהוג וכמקובל, ימשיכו בהתכתשות ובהתנהלות כגון דא, יישקלו הוצאות לטובת אוצר המדינה" והכל תוך שבית המשפט דוחה את בקשת התובע שם ונמנע מחיובו בהוצאות הבקשה.
7. לתובע לא ברור במה פסולה התנהלותו עת התבקש להשיב לבקשתו של הנתבע בכובעו כב"כ התובע בהליך האחר. כך כללה תשובתו שם שישה טיעונים ענייניים. התובע מפרטם ועל מנת לקצר, הנני להפנות לסעיף 7 לבקשה.
8. התובע בכובעו כב"כ הנתבע בהליך האחר אינו רואה כל פסול בתשובתו ואינו מבין מדוע ניתנה ההחלטה כפי שניתנה, תוך התראה בטרם חיובו בהוצאות לטובת אוצר המדינה.
9. התובע בכובעו כב"כ הנתבע שם הגיש, כזכותו בדין של הנתבע שם, בקשה לגילוי מסמכים לאור סירוב התובע שם למסור לו מסמכים שטיבם ברור ואף רשימתם הובאה בהחלטת בית המשפט בתיק האחר. משכך אין כל פסול באמור בתשובת הנתבע שם.
10. לצערו של התובע, נוצרת תחושה לפיה ידיעתו של בית המשפט בדבר הסכסוך בין התובע לנתבע, אשר הוביל להגשת תביעה זו, עלולה, להשפיע על החלטותיו בתיק בו מייצג התובע לקוח.
11. בנסיבות המתוארות לעיל נוצר חשש, ולו מראית עין כי אין זה ראוי שבית המשפט ידון גם בתביעות שבין עורכי הדין כבעלי דין וגם בתביעות שבין עורכי הדין כמייצגים.
12. בבית משפט השלום בתל-אביב עשרות שופטים מכובדים העוסקים בתביעות לשון הרע, ואין שום הצדקה וחיוב כי במצב מורכב כזה, ייקבע תיק שבין עורכי הדין המייצגים דווקא לאותו מותב הדין בתביעה שבין לקוחותיהם של עורכי הדין. די בסיכוי קלוש כי היכרותו של בית המשפט את הסכסוך שבין עורכי הדין תשפיע עליו בהחלטותיו בתיק שבין לקוחותיהם ולו בשיקולי הוצאות כדי להוביל לצורך בשינוי המותב בתיק זה ולו למראית פני הצדק.
13. לאור האמור ומשהתיק האחר נפתח קודם לכן ומצוי כבר בשלב מתקדם בעוד תיק זה רק נותב למותב זה יומיים טרם הגשת הבקשה, היות וטרם התקיים בו דיון ואף לא התקבלה בו ולו החלטה אחת, יהיה זה נכון כי תיק זה יועבר לדיון בפני מותב אחר.
14. **המשיב** מתנגד לבקשה. לטענתו, בקשת התובע הוגשה לתיק בית המשפט ללא קבלת תגובתו, עובר להגשתה.
15. עיקר הבקשה מבוססת על החלטת בית המשפט בתיק האחר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 53939-10-20 אבולפיה נ' ג'ורנו

- לשיטת המבקש, בשל החלטת בית המשפט באותו תיק, באשר להתנהלות הצדדים כבאי כוח, או בשל היעדר הבנת הסיבה בגינה נתקבלה אותה החלטה, יש להורות על העברת התיק דן למוטב אחר.
16. ככל וברצון המבקש לערער או להשיג על החלטות אשר התקבלו במסגרת התיק האחר עליו לעשות כן במסגרת ההליך המתאים. על כן, אין במסגרת התשובה כדי להביע עמדה באשר לבקשה אשר תוגש על ידי בעלי הדין באותו תיק- ככל ותוגש בקשה שכזו.
17. מבלי לגרוע מן האמור, לא הצביע המבקש ואף לא טען, כי קיים "חשש ממשי למשוא" פנים, ועל כן דין הבקשה להידחות.
18. על פי ההלכה הפסוקה, מבחן החשש הממשי למשוא פנים, אינו מקים עילת פסילה מקום בו בעל הדין סבור כי התבטאות בית המשפט בהחלטות קודמות מכילות דברי ביקורת חריפים. המשיב מפנה לפסיקה.
19. על הטוען לפסלות לטעון ולהראות כי דעתו של היושב הדין "ננעלה", באופן שהתוצאה השיפוטית ידועה מראש.
20. המשיב מבקש לדחות את הבקשה תוך חיוב המבקש בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

21. תקנה 173 (א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018 מורה –
- "(א) בקשה לפסלות שופט לפי סעיף 77א לחוק תוגש בכתב או אם הועלתה במהלך הדיון תישמע בעל פה, מיד לאחר שנודע לבעל הדין על עילת הפסלות ולפני כל טענה אחרת.
- (ב) החליט בית המשפט לדחות את טענת הפסלות, ימשיך את הדיון כסדרו, זולת אם הורה אחרת."
22. סעיף 77 א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן - "חוק בתי המשפט") מורה –

- (א) שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.
- ...
- (ב) נטענה טענת פסלות נגד שופט, יחליט בה אותו שופט לאלתר ולפני שיתן כל החלטה אחרת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 53939-10-20 אבולפיה נ' ג'ורנו

23. כידוע, פסילת שופט מלשבת בדין אינה מעשה של מה בכך, וכדי "להצליח" בבקשת פסלות יש להוכיח חשש ממשי למשוא פנים (השוו: ע"א 208/14 דיאמנט נ' שלמה נס, עו"ד (נבו, 20.1.2014)). בהקשר זה קבעה הפסיקה את מבחן "האפשרות הממשית" -

"... שהשופט גיבש לעצמו עמדה (סופית) בעניין נשוא הדיון השיפוטי, באופן שאין עוד טעם בהמשך רגיל של המשפט ('המשפט מכור'). משמעות הדבר הינה כי אין מקום לכך שהשופט יהא חסר פניות (IMARTIAL). גיבוש העמדה יכול שינבע מדעות קדומות שיש לו לשופט כלפי מי מהצדדים, או כלפי נשוא המשפט, מבלי שקיים סיכוי ממשי כי שכנוע (רציונלי) יביא לשינוי העמדה. ושוב: לא די בכך שיש לו לשופט דעה בעניין נשוא המשפט. לשם פסילת שופט צריך שתהא לו דעה קדומה, וצריך להראות כי אין כל סיכוי שדעתו זו תשתנה במהלך המשפט. אכן, פסילתו של שופט בשל דעות (קדומות) אפשרית אפוא רק מקום שדעתו של השופט 'נעולה' ואין הוא 'פתוח' לשכנוע ולשינוי." (בג"ץ 2148/94 גלברט נ' נשיא בית המשפט העליון, פד"י מח (3), 573, 605 (1995)), ראו גם ע"א 7858/06 ולדהורן נ' נרקיס (נבו, 31.7.07) -

"לא פעם מביע שופט דעה באשר לסיכויי ההליך שבפניו. אם דעה זו היא "לכאורית" בלבד, תוך שהשופט פתוח לאימוצה של דעה שונה, אין בעצם הבעת הדעה כדי לפסול את השופט מלשבת בדין. לא די בכך שלשופט יש דעה בעניין נשוא המשפט. לשם פסילת שופט צריך שתהא לו דעה קדומה, וצריך להראות כי אין כל סיכוי שדעתו זו תשתנה במהלך המשפט."

(ראו גם: ע"א 9179/06 פלונית נ' פלוני (נבו, 15.5.07))

24. סבורני כי אופן ניהול ההליך האחר ו/או מתן ההחלטה אליה מפנה התובע, אינו מעיד על משוא פנים, ולבטח אינו מלמד כי נבצר מבית משפט זה להכריע באופן אובייקטיבי בעניין שלפניו.

25. כל תיק וכל בקשה נבחנים לגופו ולאור הנסיבות המיוחדות של העניין. כמו כן, מותב זה אינו מגבש דעה או "מצליב" בין שמות עורכי הדין המייצגים בתיקים אלה או אחרים.

26. באשר לניתוב התיקים; מדובר בנהלים מסודרים של המזכירות, בית המשפט אינו מתערב בהם ואינו מחליט איזה תיקים ינותבו. הגם אם מדובר במקרה, כפי שמציין התובע, אין בו כדי להצדיק את קבלת הבקשה.

27. בהתייחס להליך האחר, בית המשפט לא הביע עמדה בהליך וגם אם נראה כך, אף נפסק כי אין בהבעת דעה כשלעצמה כדי לפסול שופט מלשבת בדין (ראו: ע"פ 344/99 בשן נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 599 (1999)). הדברים יפים קל וחומר, למשפט האזרחי ועת מדובר בעניינינו בהליכים שונים. ראו בהקשר זה דבריו של כב' הנשיא בדימוס א' ברק בע"א 11618/05 לב שירמן נ' אנדריי צ'נקוב, (נבו, 2006).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 53939-10-20 אבולפיה נ' ג'ורנו

28. לאור המקובץ לעיל, אין בבקשה תשתית שיש בה להעיד על משוא פנים אובייקטיבי, בעטיו עליי לפסול עצמי מלשבת בדין. בית משפט זה מטה אוזן כרויה ונפש חפצה, בכל עת ובכל שלב ושלב, לכלל טענות הצדדים בטרם תתגבש דעתו הסופית.

29. לסיום, ראיתי לנכון להפנות לדבריו של כב' הנשיא בדימוס א' ברק בע"פ 5756/95 עדנאן עתאמנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] :

"כשם שחובה על שופט לפסול עצמו במקום שהתנאים מחייבים זאת, כן חובה עליו שלא לפסול עצמו מקום שהתנאים לפסילה אינם מתקיימים. חובת השיפוט היא חובת השופט."

30. כן יפה להביא באחרית דבר גם את הציטוט מתוך ספרו של כב' השופט מרזל (מרזל, עמ'

– (52)

"בקשה לפסילת שופט אינה עניין של מה-בכך. יש בה משום פקפוק ביסוד מיסודות השיפוט – האובייקטיביות השיפוטית. היא מטילה ספק ביכולתו של השופט לשבת בדין. יש בה משום הטלת צל על מערכת המשפט כולה. היא גורמת להפסקת הדיון בהליך, שכן חובה להחליט בה לפני כל טענה אחרת, ובכך מערימה היא קושי על בעלי הדין, על העדים ועל זמנו של בית המשפט. אשר על כן, אין להגיש בקשה זו כדבר של מה-בכך, אלא לאחר שקילה ובירור יסודי של כל העובדות והטענות. יש להיזהר זהירות רבה בנכונות לטעון פסלות כלפי שופט, כמו גם בניסוח הטענה. זאת, בין היתר, בשים לב להיות הליך הפסלות "חריג שבחריגים". הזהירות בהגשת הבקשה, הפירוט והניסוח הראויים שלה, מתבקשים גם מכללי האתיקה של עורכי הדין, המשמשים כ"קציני בית המשפט" והאמונים לא רק על ייצוג לקוחותיהם אלא גם על שמירה על מערכת השיפוט ועל מעמדה."

31. הבקשה נדחית, המבקש יישא בהוצאות המשיב בסך של 1,500 ₪.

ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"א, 25 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

נאוה ברורמן, שופטת